

POSTANOWIENIE

20 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Adam Doliwa

na posiedzeniu niejawnym 20 września 2024 r. w Warszawie
w sprawie z wniosku J. spółki akcyjnej w Z.
z udziałem G. S., Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta Zabrze
o ustanowienie służebności drogi koniecznej,
na skutek skargi kasacyjnej G. S.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Gliwicach
z 20 stycznia 2023 r., III Ca 201/20,

- 1. odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2. zasądza od G. S. na rzecz J. spółki akcyjnej w Z. 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Uczestnik G. S. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z 20 stycznia 2023 r. Uczestnik zaskarżył powyższy wyrok w części i wniósł o uchylenie wyroku w całości.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną wnioskodawca wniósł o odrzucenie skargi kasacyjnej i o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu.

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać m.in. oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona przez wskazanie, jakie to orzeczenie, sądu, który je wydał, daty, sygnatury akt, oznaczenie stron, przedmiotu sporu oraz zakresu zaskarżenia (pkt 1), wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany (pkt 3). Elementy te mają dla skargi charakter konstrukcyjny, a ich brak nie podlega usunięciu. Spełnienie powyższych wymogów formalnych wymaga także zapewnienia ich koherencji merytorycznej (zob. m.in. postanowienia SN: z 29 października 2021 r., V CSK 31/21; z 29 października 2021 r., I CSK 83/21; z 24 czerwca 2021 r., V CSK 168/21; z 21 kwietnia 2021 r., IV CSK 58/21).

Należy wskazać, że oznaczenie zaskarżonego orzeczenia powinno umożliwić jego identyfikację oraz określenie granic rozpoznania kasacyjnego, gdyż w części niezaskarżonej skargą orzeczenie staje się prawomocne. Niedopuszczalne jest dokonywanie wykładni skargi kasacyjnej w celu określenia zakresu zaskarżenia (zob. postanowienia SN: z 13 listopada 2003 r., I CK 373/03; z 14 lipca 2005 r., III CZ 60/05; z 11 maja 2006 r., III CSK 144/06; z 10 stycznia 2007 r., I CZ 113/06).

Wymaganie przewidziane w art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c. jest spełnione tylko w sytuacji, gdy skarżący określi precyzyjnie zakres zaskarżenia wyroku sądu drugiej instancji. W niniejszej sprawie skarżący nie określił zakresu zaskarżenia, ograniczając się jedynie do zaskarżenia wyroku w części. W dalszej kolejności skarżący wniósł o uchylenie wyroku w całości. W świetle powyższego należy wskazać, że w sprawie występuje rozbieżność między zakresem zaskarżenia wyroku w części a żądaniem jego uchylenia w całości. Tym samym nie można stwierdzić istnienia korelacji między zakresem zaskarżenia a zakresem wniosku kasacyjnego.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. orzekł jak w punkcie 1 sentencji postanowienia. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono w punkcie 2 sentencji postanowienia na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c.

w zw. § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 5 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (tekst jedn. Dz.U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.).

[SOP]

[a!]